

Visita Pastoral a la Parròquia d'Encamp

●) Aquesta imatge parla

les diferents escoles de la parròquia, en l'Andorrana d'Ensenyança Secundària, va ser rebut pel cor de l'escola, que va cantar algunes cançons. També va visitar les instal·lacions comunals, les esportives, parlà amb el consell de pastoral de la parròquia, visità els malalts i va recórrer les esglésies i ermites. També visità el Pas de la Casa.

▮ Diumenge 24 de novembre de 2013, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives i Sicília, inicià la seva segona visita pastoral a la Parròquia d'Encamp (Principat d'Andorra) des de que ell és Copríncep d'Andorra. A la seva arribada a la Parròquia fou rebut per l'Il·lm. Sr. Rector de la Parròquia i Vicari episcopal de Pastoral, Mn. Antoni Elvira.

al llarg de la visita va visitar

ELS BISBES DE CATALUNYA

Per a després de l'Any de la Fe

Transmetre el tresor de la fe és el títol del document que els bisbes de Catalunya ens adre-

cen en l'acabament de l'Any de la Fe, convocat per Benet XVI i clausurat pel papa Francesc el passat 25 de novembre, festa de Crist Rei. El document porta la data del 24 d'octubre de 2013.

En cloure's l'Any de la Fe, els nostres bisbes reflexionen sobre alguns aspectes de la missió de transmetre la fe avui. És un document que té tres capítols i que publica en un opuscle l'Editorial Claret, en la col·lecció «Documents del Magisteri».

En el primer capítol, «Actius en el primer anunci de l'Evangeli», recorden que la responsabilitat d'evangelitzar, de donar testimoni de Jesucrist, pertoca a cada cristià i ens proposen «avançar-nos, testimoniar, dialogar i proposar la fe amb l'audàcia que tenien els primers apòstols i deixebles», que «parlaven amb valentia, confiats en el Senyor» (Ac 14,3).

«Iniciar a l'experiència cristiana» és el títol del capítol segon. Cada un

de nosaltres ha rebut el tresor de la fe en l'Església i per l'Església, que ens dóna la Paraula i els Sagraments.

Els bisbes demanen a les famílies que no dubtin a iniciar els fills en l'experiència cristiana a casa. També diuen que cal que la catequesi tingui «un caràcter marcadament evangelitzador i missioner», com també el catecumenat per a joves o adults que es preparen per al baptisme.

En el capítol tercer, «Perseverar en el creixement de la vida cristiana», els bisbes animen tots els cristians a comunicar Crist «a través de la nostra manera de ser i de viure en el món mostrant sempre un rostre fratern, obert i acollidor». Recomanen especialment «la trobada amb Crist resuscitat en l'eucaristia de cada diumenge» (la missa dominical); «no començar i no acabar cap dia sense almenys un breu contacte amb Déu» (la pregària); i també expressar la fe en obres de solidaritat amb els pobres (la caritat).

Tot un programa per a després de l'Any de la Fe.

PARAULA I VIDA

El programa del Papa: que visquem l'alegria de l'Evangeli

L'exhortació del papa Francesc *Evangelii gaudium*, el goig de l'Evangeli, ens convida a «recuperar la frescor original de l'Evangeli», trobant «nous camins» i «mètodes creatius», a no tancar Jesús en les nostres «esquemes avorrits». És necessària «una conversió pastoral i missionera, que no pot deixar les coses com estan» i una reforma d'estructures eclesials perquè esdevinguin més missioneres». Escriu «sota la llum de l'alegria per tal de redescobrir la font de l'evangelització en el món contemporani. En aquesta expressió es podria resumir tot el contingut del nou document que el Papa Francesc ofereix a l'Església per delinear els camins del compromís pastoral que l'ocuparan en el futur proper» (Mons. R. Fisichella). És una invitació a recuperar una visió profètica i positiva de la realitat, sense per això deixar de veure'n les dificultats.

Destacaré algunes idees més concretes del seu escrit: el Papa convida a una saludable descentralització, a obrir els temples i les portes dels sagraments perquè siguin sempre acollidores, prefereix una Església «ferida i tacada per sortir al carrer, abans que una Església preocupada per ser el centre i que acabi tancada en un embolic d'obsessions i procediments». Exhorta a no deixar-se vèncer per un «pessimisme estèril» i a ser signes d'esperança, posant en marxa «la revolució de la tendresa». Fugir de l'espiritualitat del benestar que rebutja els «compromisos fraterns» i vèncer «la mundanitat espiritual» que consisteix a «cercar, en lloc de la glòria del Senyor, la glòria humana».

A l'exhortació fa una crida a les comunitats eclesials de no caure en enveges ni en gelosies dins del Poble de Déu i en les diferents comunitats. I proposa fer créixer la responsabilitat dels laics, mantinguts al marge de les decisions arran d'un excessiu clericalisme, i afirma que «encara cal ampliar els espais per a una presència femenina més incisiva en l'Església», en particular «en els diversos llocs on es prenen les decisions importants». Reafirma la força activament evangelitzadora de la pietat popular i encoratja la investigació dels teòlegs. Es deté també en l'homília que ha de ser breu i evitar assemblar-se a una xerrada o una classe, i que digui paraules que abrusin els cors, fugint d'una predicació purament moralista o adoctrinadora. «Una idea, un sentiment, una imatge», i que doni sempre esperança.

Denuncia el sistema econòmic actual que és injust en la seva arrel, que mata perquè predomina la llei del més fort. «Els exclosos no són "explotats" sinó deixalles, sobrants». S'exclama contra la tirania invisible, de vegades virtual, d'un «mercat divinitzat» on imperen l'especulació financera, una corrupció ramificada i una evasió fiscal egoista. Denuncia els atacs a la llibertat religiosa i les noves situacions de persecució per als cristians... En molts llocs es tracta més aviat d'una difusa indiferència relativista. S'interessa per la família que travessa una crisi cultural profunda. I reafirma «l'íntima connexió que existeix entre evangelització i promoció humana». L'Església «no pot ni ha de quedar-se al marge en la lluita per la justícia». Vol una Església pobra per als pobres. I convida a tenir cura dels més febles: els sense sostre, els tòxico-dependents, els refugiats, els pobles indígenes, la gent gran cada vegada més sols i abandonats i els emigrants. Que no es negui la dignitat humana als nens que estan per néixer, els més indefensos i innocents de tots. «No és progressista pretendre resoldre els problemes eliminant una vida humana». Tot ho resumeix molt bé quan exclama: «No ens deixem robar l'alegria de l'evangelització!» (83).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

ALBERT ARQUED

Retrobament

Arran de la malaltia del seu pare, que era «un home d'una profunda espiritualitat, manifestada en una orientació de servei i ajut», l'Albert Arqued va canviar la seva escala de valors. El contacte amb un prevere de Bilbao i amb un monjo de Montserrat el van fer *retrobar-se* amb la fe: «Tots dos, amb la seva generositat i bondat, em van ajudar i reconfortar en aquest tràngol tan dur i alhora tan natural». L'Albert és pare de família i empresari especialitzat en desenvolupament d'organitzacions i *caça-talents*.

Què et va fer reflexionar?

Acostumat a valorar, analitzar i organitzar la vida dels altres, em vaig parar a pensar què era important en la meua vida, quines coses realment m'havien d'amoïnar... El meu temps i la meua energia són finits i havia de replantejar-me a què els havia de dedicar. Vaig reflexionar sobre el sentit que calia donar a la vida i com aportar el meu gra de sorra a la dels altres.

Com ha canviat la teua vida?

Ja no intento tenir el control de tot. He iniciat un camí d'autoconeixement. La meua vida és un reflex de com em concebo a mi mateix, els altres, el meu paper al món i la meua relació amb Déu. Intento ser més humil i reflexiu, menys materialista, egoïsta i superficial. Estic intentant fer un camí per a una bona direcció i la part espiritual és fonamental.

Ara ets més feliç?

Sens dubte. Estic prenent consciència dels meus valors i intento ser coherent amb ells. No és fàcil. Aquesta presa de consciència em fa acceptar els meus defectes i les meves virtuts, aprendre dels errors... Aquest camí que he iniciat està millorant la qualitat de les meves relacions i es nota tant a nivell personal com professional. El contacte amb Montserrat m'ha ajudat molt.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Joan Baptista, el precursor

La història de Joan Baptista arrela de manera particularment fonda en l'Antic Testament. Zacaries és sacerdot de la classe d'Abies. Elisabet, la seva muller, és també de provinença sacerdotal: és una descendent d'Aaron (cf. Lc 1,5). Segons el dret veterotestamentari, el ministeri dels sacerdots va lligat a la pertinença a la tribu dels fills d'Aaron i de Leví. Per tant, Joan Baptista és sacerdot. En ell, el sacerdoti de l'Antiga Aliança va cap a Jesús, esdevé al·lusió a Jesús, anunci de la seva missió.

Em sembla important que en Joan tot el sacerdoti de l'Antiga Aliança esdevingui una profecia de Jesús, i així —amb el seu gran vèrtex teològicoespiritual, el Salm 118— es relacioni amb ell i entri a formar part del que li és propi. Si, de manera unilateral, s'accentua el contrast entre el culte sacrificial veterotestamentari i el culte espiritual de la Nova Aliança (cf. Rm 12,1), es perd de vista aquesta línia, com també la dinàmica intrínseca del sacerdoti veterotestamentari que, no solament en Joan sinó ja en el desenvolupament de l'espiritualitat sacerdotal, delineat pel Salm 118, és via cap a Jesucrist.

Zacaries, el pare del Baptista, el precursor de Jesucrist, rep el missatge de Déu al temple, durant la seva litúrgia. A Maria, l'àngel li parlà a casa seva a Natzaret. Jesús ve en la humilitat. El senyal de la Nova Aliança és la humilitat, l'amagament, el senyal del gra de mostassa. El Fill de Déu ve en la humilitat.

Joseph Ratzinger - Benet XVI

(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Hacer el bien... sin pizca de mal

—El Premio Nobel de Medicina, Dr. Carrel, en *La incògnita del hombre*, cita a Gallavardin: «Existen los egoístas puros. Los soberbios indiferentes totalmente a la felicidad o a la desdicha de sus semejantes. Ambiciosos, malvados, enfuercidos y sin entrañas, que se complacen en torturar y contemplar los más atroces dolores, sufrimientos y muertes de hombres, mujeres y niños. Los poderosos perversos que han causado los mayores derramamientos de sangre, dolor y lágrimas infligidos a la humanidad.»

(Que cada lector ponga nombres de grandes carniceros, tiranos del mal, que con sus torturas y muertes llenaron la tierra de Injusticia.)

—F. Pananti escribió un epitafio: «Aquí yace un egoísta-malvado, / que hizo más mal... que bien. / Y todo el bien que hizo... lo hizo mal; / y todo el mal que hizo... lo hizo bien.»

—Jesús vino al mundo para hacer el bien. Es la Navidad. San Pedro nos dejó el resumen de su vida: «Jesús pasó haciendo el bien». También debe ser el *pasar* de todo cristiano.

—Gaston Doumergue escribió: «Después de haber vivido largos años, cuando me pregunto: “¿Qué es lo más útil en la vida?”, tengo que responderme: “La bondad. Haber hecho el bien.”»

—Juan de la Cruz: «Al atardecer de la vida, se nos juzgará de amor.»

—Santo es: El que hace el bien... sin pizca de mal.

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Les tres qualitats de Gaudí: II. L'autocrítica

La segona qualitat de Gaudí és l'autocrítica, la manca d'autosatisfacció immediata amb relació a la seva obra. En rares ocasions l'arquitecte exterioritza la seva complaença davant del seu treball, i quan ho fa pensa més aviat en els seus efectes. El 30 d'octubre de 1925, pocs mesos abans de la seva mort, Gaudí s'emociona veient acabada la torre dedicada a l'apòstol Bernabé (la de l'extrem est de la façana del Naixement) i exclama: «Aquest esclat de mosaics és la primera cosa que veuran els navegants en apropar-se a Barcelona». L'arquitecte només veurà enllestida aquesta torre, però les seves paraules són justes: les torres de la Sagrada Família s'han convertit en el símbol de Barcelona!

I, malgrat tot, Gaudí no es refia de la vanitat de l'esperit humà i diu: «El qui ha de construir [...] que faci i dirigeixi la crítica contra les pròpies obres per depurar-les i millorar-les». També creia que quan una cosa està en el camí de la perfecció, «cal esprémer-la fins que arribi a estar bé del tot (naturalment, referit al límit del que nosaltres sabem o veiem).» (Puig Boada, *El pensament de Gaudí*, n. 244 i 252)

Jordi Bonet/Armand Puig

Arquitectura i símbol

de la Sagrada Família, Ed. Pòrtic

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 16. ■ Dilluns** (□ Urgell) (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / SI 24 / Mt 21,23-27]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.
- 17. ■ Dimarts** [Gn 49,2.8-10 / SI 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús.
- 18. ■ Dimecres** [Jr 23,5-8 / SI 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.
- 19. ■ Dijous** [Jt 13,2-7.24-25a / SI 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.
- 20. ■ Divendres** [Is 7,10-14 / SI 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.
- 21. ■ Dissabte** [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / SI 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.
- 22. ■ † Diumenge vinent**, IV d'Advent (lit. hores 4a setm.) [Is 7,10-14 / SI 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

DIUMENGE III D'ADVENT

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.

Tornaran els que el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser judicats; penseu que el jutge ja és a les portes. ¿Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts resusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova i feliç aquell que no quedarà decebut de mi». Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Escriptura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí". Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrarán el páramo y la estepa, florecerá como flor de narciso, se alegrará con gozo y alegría. Tiene la gloria del Líbano, la belleza del Carmelo y del Sarón. Ellos verán la gloria del Señor, la belleza de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes; decid a los cobardes de corazón: «Sed fuertes, no temáis. Mirad a vuestro Dios, que trae el desquite; viene en persona, resarcirá y os salvará.» Se despegarán los ojos del ciego, los oídos del sordo se abrirán, saltará como un ciervo el cojo, la lengua del mudo cantará.

Volverán los rescatados del Señor, vendrán a Sión con cánticos: en cabeza, alegría perpetua; siguiéndolos, gozo y alegría. Pena y aflicción se alejarán.

Joan Baptista envia els seus deixebles a Jesús. Mosaic del baptisteri de la catedral de Florència (s. XII)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Salmo responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (St 5,7-10)

Tened paciencia, hermanos, hasta la venida del Señor. El labrador aguarda paciente el fruto valioso de la tierra, mientras recibe la lluvia temprana y tardía. Tened paciencia también vosotros, manteneos firmes, porque la venida del Señor está cerca.

No os quejéis, hermanos, unos de otros, para no ser condenados. Mirad que el juez está ya a la puerta. Tomad, hermanos, como ejemplo de sufrimiento y de paciencia a los profetas, que hablaron en nombre del Señor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, le mandó a preguntar por medio de sus discípulos: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?» Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven, y los inválidos andan; los leprosos quedan limpios, y los sordos oyen; los muertos resucitan, y a los pobres se les anuncia el Evangelio. ¡Y dichoso el que no se escandalice de mí!»

Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué fuisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta; él es de quien está escrito: "Yo envío mi mensajero delante de ti, para que prepare el camino ante ti." Os aseguro que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan, el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él.»

COMENTARI

Les obres del Messies i Joan Baptista

Joan Baptista, des de la presó, envia deixebles a preguntar a Jesús si és «el qui ha de venir», és a dir, el Messies. La pregunta la fa perquè ha sentit parlar de «les obres del Messies», en la traducció d'avui «el que feia Crist». La formulació *les obres del Messies* ens pot semblar adient, però cal recordar que, en la creença popular de l'època, el Messies no era esperat per fer les obres que fa Jesús, sinó més aviat perquè havia de restaurar la llibertat d'Israel com a líder i cabdill. Per això, la pregunta és molt més incisiva del que sembla. Les obres de Jesús fins a 11,2 són: el sermó de la muntanya (Mt, 5-7), els deu miracles de Jesús

(Mt, 8-9) i la missió dels dotze (Mt, 10). La pregunta de Joan està justificada i la resposta de Jesús dóna una imatge molt contrastada del Messies esperat. Però, sobretot, subratlla quines són les obres de Jesús. Les *obres del Messies* són el model de les bones obres que Jesús demana als seus seguidors (5,16; 26,10, cf. 25,16).

El comentari de Jesús sobre la identitat de Joan resulta enigmàtic: què vol dir «més que un profeta»? El text citat per Jesús és Malaquies 3,1: «Jo envio el meu missatger perquè obri un camí davant meu». Tanmateix, les bíblies anotades també citen un altre text: Ex 23,20. La traducció d'aquest text en la Bíblia Catalana Interconfessional diu: «Jo envio un missatger davant teu perquè et

guardi el camí... respecta'l... perquè porta el meu nom». El text hebreu diu exactament: «Respecta'l perquè el meu nom és dintre d'ell». Segons aquest text, l'enviat a proclamar la vinguda de Jesús és més que un missatger, és Déu mateix qui, en ell, anuncia la vinguda del Messies. Per això Joan Baptista és més que un profeta, perquè és Déu mateix qui anuncia mitjançant el missatge de Joan la vinguda del Messies. Doncs bé, cal tenir en compte que el més petit en el Regne és més gran que Joan Baptista. El Regne és l'àmbit que Déu vol implantar per a tots els homes i les dones de bona voluntat, és un àmbit seu i només Ell el pot fer arribar.

Oriol Tuñí, SJ

Festa de la Rosa a Pallerols de Rialb

El diumenge 17 de novembre va tenir lloc a l'església de Sant Esteve de Pallerols de Rialb, la tradicional Festa de la Rosa, amb una missa d'acció de gràcies a la Mare de Déu presidida pel Vicari de l'Opus Dei a Espanya Dr. Ramon Herrando, i acompanyat per Mn. Josep Maria Mauri, Vicari general del Bisbat d'Urgell, el Dr. Antoni Pujals, Vicari a Catalunya de l'Opus Dei, Mn. Bonifaci Fortuny i Mn. Jaume Mayoral. Hi eren presents el President del Consell Comarcal de la Noguera i Alcalde de la Baronia de Rialb, Il·lm. Sr. Pere Prat Torra, i els presidents i les Juntes de la Fundació i de l'Associació d'Amics del Camí de Pallerols de Rialb a Andorra, i un bon grupet de fidels, que malgrat el mal temps, es van fer presents a la celebració i a la trobada festiva.

Els actes van començar amb la processó amb la imatge de la Mare de Déu del Roser de Pallerols i el cant del seus Goigs. Després es va celebrar la missa; en la seva homilia, el Dr. Herrando va fer referència a la tasca que arreu del món fa la Prelatura de l'Opus Dei, així com la tasca que cal fer tot seguint l'exemple d'entrega i de treball de Sant Josepmaria. Després de la santa missa, Mn. Fortuny, com a prevere responsable de les parròquies de la Baronia de Rialb, va fer el rès de les absoltes pels difunts.

A primera hora de la tarda es va resar el rosari a l'església i en acabar, com és costum, es va fer la veneració de les relíquies de Sant Josepmaria. També es va poder veure la còpia de la rosa que, regalada per la Prelatura de l'Opus Dei al Sr. Arquebisbe, ja llueix en l'església parroquial de Sant Julià de Lòria des del diumenge 1 de desembre, quan es va celebrar la festa del sant.

Urgell, present a al 42è Congrés Nacional d'Hospitalitats de Lourdes

Una representació de la Junta de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell s'ha fet present enguany al 42è Congrés Nacional d'Hospitalitats d'Espanya, que es va celebrar a Oviedo els dies 14-17 de novembre. 34 hospitalitats diocesanes s'hi van fer presents per reflexionar sobre el lema pastoral del nou any 2014, «Lourdes, la joia de la conversió».

El Congrés també comptà amb la presència de l'equip directiu del Santuari de Lourdes de França, que va informar dels greus danys causats per les inundacions del passat mes de juny i que ascendeixen a un total de 7.350.000 euros. En el transcurs del Congrés va tenir lloc una trobada dels Presidents i dels Consiliaris de les diferents Hospitalitats. La propera diòcesi amfitriona del 43è Congrés del 2014 serà Sevilla.

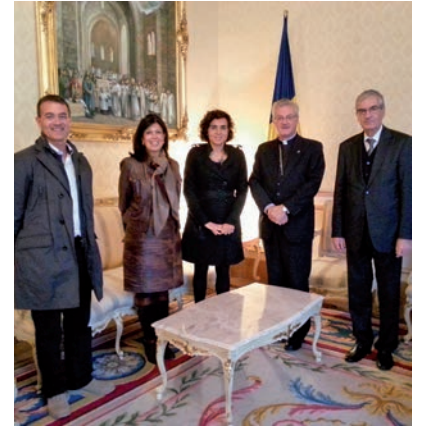
El Cos Consular visita la Catedral d'Urgell

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra va rebre el divendres 22 de novembre els membres del cos consular acreditat a Barcelona, i els va acollir a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, en una visita que es va ampliar al conjunt catedralici. La visita del cos consular, organitzada per la Secretaria d'Afers Exteriors i de la Unió Europea del Departament de Presidència, es va iniciar a l'Ajuntament de la ciutat, on van ser rebuts per l'Alcalde, Il·lm. Sr. Albert Batalla. Després ell mateix els va acompanyar fins a la Catedral, on van ser rebuts per Mons. Vives, que els va explicar la simbologia cristiana de l'edifici i les peculiaritats de la seva construcció, a més de les principals obres d'art que s'hi troben. La visita es va desenvolupar en un to distès. Acompanyava el grup el Secretari d'Afers Exteriors i de la Unió Europea, Sr. Roger Albinyana i la Subdirectora general de Relacions Exteriors, Sra. Francesca Guardiola.

En acabar la visita al conjunt catedralici, els cònsols i acompanyants, van partir a visitar Els Hostalets de Tost i la Granja La Ponderosa. Allà van trobar-se amb el Conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, Hble. Sr. Josep M. Pelegrí.

La Vicepresidenta del Congrés anuncia una inversió a la Catedral

Aquesta imatge parla

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra Mons. Joan-Enric Vives va rebre al Palau Episcopal, la Vicepresidenta tercera del Congrés dels Diputats, Excma. Sra. Dolors Montserrat i Montserrat, diputada per Barcelona pel Grup Popular, el darrer mes de novembre.

La Vicepresidenta del Congrés anava acompanyada per la Diputada del Parlament de Catalunya Il·ltre. Sra. Maria Dolors López Aguilar, Presidenta del Partit Popular a Lleida i vicesecretària de Relacions Institucionals del PPC, i per l'Il·lm. Sr. Jaume Izcara, diputat a la Diputació de Lleida pel PP i regidor a l'Ajuntament d'Aitona. A la trobada hi van assistir el Representant personal del Copríncep a Andorra, M.I. Mn. Josep M. Mauri i la Secretària general dels Serveis del Copríncep, M.I. Sra. Concepció García Moyano. L'Arquebisbe va agrair a la Vicepresidenta l'ajuda que s'acaba de formalitzar als pressupostos de l'Estat Espanyol per a la Catedral de Santa Maria d'Urgell.

Reconeixement d'imatges

Si trobeu aquesta icona podeu fer parlar les imatges. Per veure-ho seguiu aquestes instruccions:

- 1 Descarregueu-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android
- 2 Apunteu amb el vostre dispositiu a la imatge que contingui la icona

Per assegurar un bon funcionament, cal que quan enfogueu la imatge no es projectin ombres. També cal que marqueguis el paper llis. Finalment, cal que visualitzeu la imatge sencera a la pantalla del vostre dispositiu

ADVENT-NADAL 2013

«Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor» (Jm 5,7)

A la nostra societat tecnològica i altament informatitzada, ens hem acostumat a tenir a l'abast en qualsevol moment, sense gairebé temps d'espera, informacions i serveis de tota mena. És indubtablement positiu que moltes de les nostres activitats quotidianes s'hagin vist agilitzades i la rendibilitat del nostre treball s'hagi incrementat enormement gràcies a les noves tecnologies. Tanmateix, la rapidesa i la immediatesa que caracteritzen l'estil de vida de molts de nosaltres, són poc saludables quan ens fan incapaços de viure sense córrer i de portar endavant grans projectes sense veure resultats immediats.

La vida natural té els seus ritmes, i també la vida espiritual té els seus. La mandra i la desídia no

són bones companyes de viatge per avançar amb profit en els camins de la vida, però tampoc no són les presses. Allò que es pot i cal fer a ple dia,

sovint no és prudent ni és el cas de fer-ho a mitjanit. Allò que serà bo que duem a terme quan disposem dels mitjans necessaris i les condicions siguin propícies, ens pot fer mal si pretenem realitzar-ho abans del moment adequat.

Des de la seva eternitat, Déu ha vingut al nostre encontre plenament en la persona de Jesús, però aquesta seva vinguda es va manifestant i concretant, de manera variada i progressiva, en la història personal de cadascun de nosaltres. Ell és amb nosaltres sempre, però no de la mateixa manera. Quan, tot i ser-hi, sembla que s'amagui, cal saber esperar pacientment, fins que Ell ens mostri com i cap a on és millor que prosequim el nostre camí.

Mn. Cinto Busquet